

ХРИСТОС ВОСКРЕС

«Не самим хлібом житиме людина, але кожним словом, що виходить з Божих уст» (Матв. 4:4).

500^{UA} РОКІВ РЕФОРМАЦІЇ

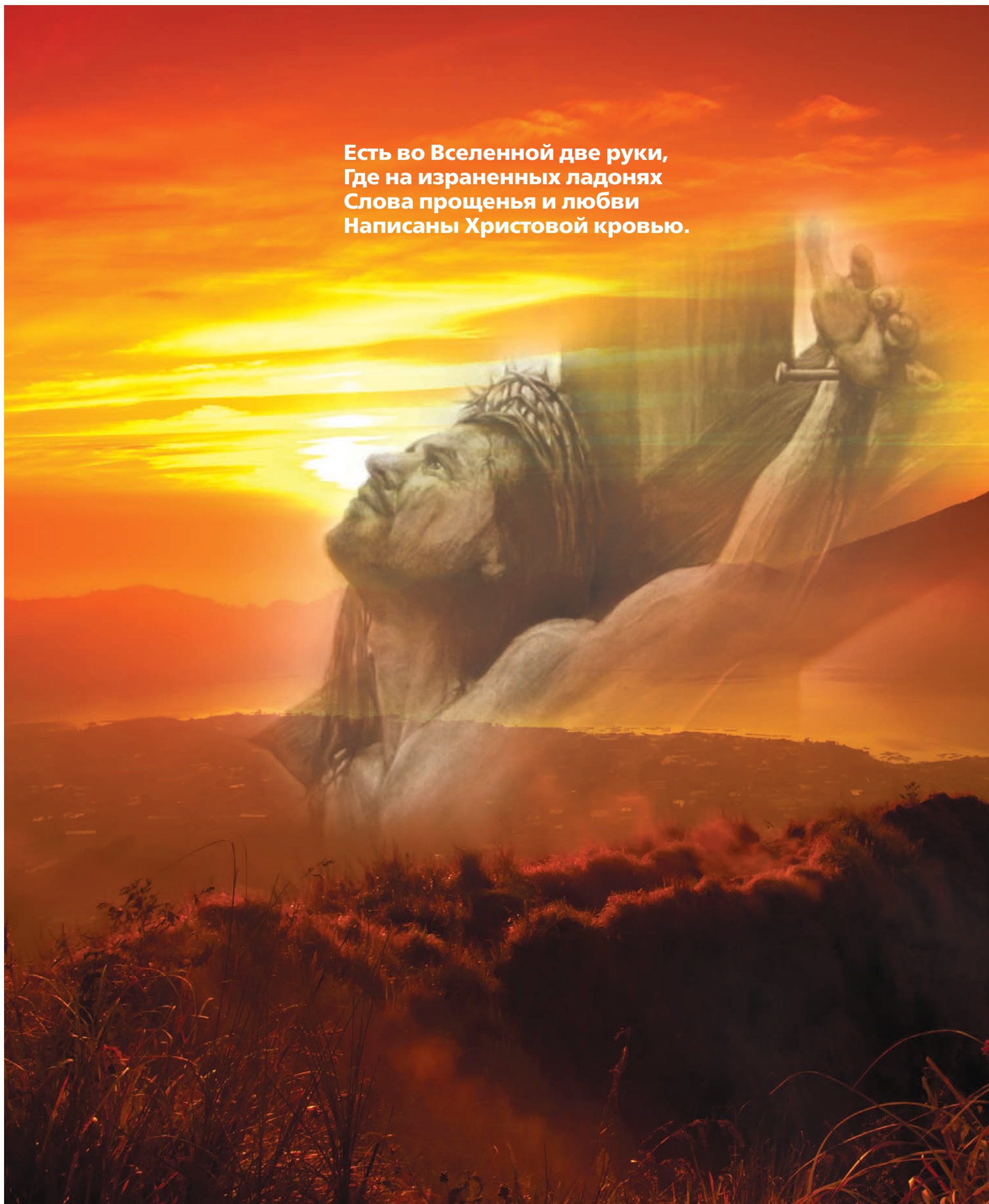
ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 4 Квітень 2017

Щомісячна християнська газета

www.lifeforce.com.ua

**Есть во Вселенной две руки,
Где на израненных ладонях
Слова прощенья и любви
Написаны Христовой кровью.**

«ГОСПОДЬ ВОСКРЕС!»

Повільно минала ніч першого дня тижня. Надходила найтемніша перед-світанкова пора. Христос ще був у полоні тісного гробу. Великий камінь стояв на своєму місці, римська печатка залишалася недоторканою, варта пильнувала. Але тут перебували і невидимі вартові. Навколо цього місця зібрався сонм злих ангелів. Якби це тільки було в їхніх силах, князь темряви зі своїм відступницьким війством назавжди залишив би запечатаним гроб, у якому спочивав Божий Син.

Але гроб оточувало також і небесне військо. Могутні ангели охороняли Ісуса і чекали нагоди привітати Князя Життя.

«І ось стався великий землетрус, бо Господній ангел зійшов з неба...» Зодягнутий у повну зброю Богу, цей ангел залишив небесні двори. Осяйні промені Божої слави освітлювали йому дорогу.

«Був же його вигляд, мов блискавка, а його одяг – білий, мов сніг. Зі страху перед ним затремтіли вартові й стали наче мертві».

Священики й начальники Ізраїлю, де ж ваша надійна охорона? Хоробрі воїни, які ніколи нічого не боялися, захоплені в полон без меча і списа. Перед ними не смертний воїн, а наймогутніший ангел небесного війська Господнього. Цей вісник заступив після падіння Люцифера. Це він сповістив над вифлеємськими пагорбами про народження Христа. Земля здригається при його наближенні, війство темряви відступає, і коли він відсуває камінь, здається, Небеса наближаються до Землі.

Вартові бачать, як ангел відкочує брилу, мов камінчик, і чують його заклик: «Сину Божий, виходь, – Твій Отець кличе Тебе!» Сторожа бачить, як Ісус виходить із гробниці, і чує, як Він проголошує біля відкритої могили: «Я – Воскресіння і Життя». Коли Ісус виходить у величі й славі, усе небесне військо ангелів шанобливо схилиється перед Викупителем, вітаючи його похвальними піснями.

Землетрусом був позначений час, коли Христос віддав Своє життя, і так само землетрусом засвідчена мить, коли Він урочисто прийняв його. Той, Хто переміг смерть і могилу, вийшов із

гробу Переможцем, у той час як земля здригалася серед блискавок і громів. Коли Ісус знову повернеться на Землю, від Його голосу здригнеться «не тільки земля, а й небо». «Захиталась земля, немов п'яний, і рухається, мов ночліжний курінь», «Небо з гуркотом пройде», «...Стихії, розпалившись, зруйнуються, земля і всі діла на ній згорять», «...Та Господь – охорона своєму народові й твердиня синам Ізраїлевим».

Коли Ісус помирав, воїни були свідками, як землю опівдні раптом огорнула темрява; а під час воскресіння вони побачили, як ангели своїм сяйвом розсіяли темряву, і почули радісний спів небожителів: «Ти переміг сатану і сили темряви! Поглинута смерть перемогою!»

Христос вийшов із гробу прославленим, і римська сторожа стала свідком цього; їхні погляди були звернені до Того, з Кого вони недавно знущалися. У Ньому, оточеному сйавом слави, вони впізнали свого В'язня, Котрий стояв перед ними в судовому залі і для Кого вони сплели терновий вінок. Це був Той, Хто стійко тримався перед Пилатом та іродом; Той, Кого вони жорстоко бичували і прибили до хреста, на Кого самовдоволені священики й керівники храму кивали головами, промовляючи: «Інших спасав, а Себе Самого не може спасти!» Це був Той, Кого поклали в новий гроб Іосипа, але тепер Він був звільнений з нього за наказом Неба. Навіть якби цілі гори завалили вхід до Його гробу, то й це не перешкодило б Йому вийти. Побачивши ангелів і прославленого Спасителя, римські вартові попадали, як мертві. Коли ж небесні посланці зникли, воїни підвелися і, наскільки швидко могли бігти їхні тремтять ноги, кинулися до воріт саду. Хитаючись, мов п'яні, вони поспішали до міста, розповідаючи всім зустрічним чудову новину. Вони прямували до Пилата, але вістка про воскресіння Ісуса вже дійшла до юдейських можновладців, тому священики і начальники розпорядилися, аби воїнів привели спочатку до них. Дивний вигляд мали ці воїни. Біліди, тремтячи зі страху, вони засвідчили, що Христос воскрес. Воїни розповіли все, що бачили. У них навіть не було часу, аби щось вигадати і сказати неправду. Насилу добираючи потрібні слова, вони сказали: «Той, Кого розп'яли, – Син Божий! Ми чули, як ангел проголосив Його Величність небес, Царем слави».

Обличчя священиків пополотніли, як у мерців. Каяфа хотів щось сказати, та лише беззвучно ворухив губами. Воїни вже готові були покинути зал засідань, коли їх зупинив голос Каяфи.

«Почекайте, почекайте, – сказав він. – Нікому не розповідайте того, що бачили».

Воїнів примусили говорити неправду: «Говоріть, що Його учні, прийшовши вночі, викрали Його, коли ми спали». Тут священики перехитрили самих себе. Як же воїни могли сказати, що учні вкрали Христове тіло, коли вони спали? Якщо вони спали, то як могли це знати? І якщо б учні були винними у викраденні тіла, то хіба священики не звинуватили б їх першими?

І, врешті-решт, якщо вартові заснули біля гробу, то чи не вирушили б священики до Пилата, щоб він покарав воїнів?

Воїни жахалися самої думки, що їм доведеться самим собі винести вирок, стверджуючи, нібито вони спали на своєму посту. Така провина каралася смертю. Навіщо їм фальшиво свідчити, обманувати народ і ризикувати власним життям? Адже вони виконали свій нелегкий обов'язок, пильнуючи цілу ніч! І навіщо їм іти під суд, звинувачуючи себе, навіть якщо їм за це заплатять?

Аби запобігти поширенню такої небажаної вістки, священики пообіцяли вартовим подбати про їхню безпеку, мовляв, навіть Пилат не захоче розголошення цієї справи так само, як і вони. Таким чином римські солдати продали свою честь юдеям. До священиків вони з'явилися із вражаючим свідченням про істину, а вийшли від них підкуплені та з неправдою на устах.

Тим часом звістка про воскресіння Христа дійшла і до Пилата. Хоч саме він видав Христа на смерть, однак залишався порівняно спокійним. Адже він засудив Господа всупереч власній волі, жалкуючи про це, а тому досі не відчував докорів сумління. Тепер же наляканий Пилат зачинився у своєму домі, не бажаючи нікого бачити. Але священики все ж дісталися до нього, розповіли вигадану ними історію і просили не карати варти за недбале ставлення до своїх обов'язків. Перш ніж погодитися на це, Пилат особисто допитав вартових. Воїни, побоюючись за власне життя, не наслідилися чогось приховати. Пилат почув від них правдиву розповідь про те, що сталося. Хоч він не став заглиблюватися в цю справу, але відтоді втратив душевний спокій.

Коли Ісуса поклали у гробницю, сатана тріумфував. Він наважився вважати, що Спаситель уже не повернеться до життя. Люцифер пред'явив права на тіло Христа і поставив свою варту біля гробу, щоб зробити Ісуса своїм в'язнем. Сатана лютував, спостерігаючи, як його ангели тікають при наближенні небесного вісника. Але, побачивши, що Христос воскрес у славі, сатана зрозумів, що його царству прийшов кінець, а йому – неминуча загибель.

Священики, видаючи Христа на смерть, стали зняряддям сатани, а тому опинилися в його повній владі. Вони потрапили до пастки, з якої не бачили іншого виходу, крім одного: продовжувати боротися проти Христа. Почувши звістку про Його воскресіння, вони злякалися народного гніву і боялися за власне життя. Єдина їхня надія полягала в тому, щоб виставляти Христа ошуканцем, заперечуючи Його воскресіння. Підкупивши воїнів і заручившись мовчанням Пилата, священики скрізь поширювали фальшиві чулки. Але були й такі свідки, яких вони не змогли змусити мовчати. Багато людей вже почули розповідь воїнів про воскресіння Христа. А декотрі з померлих праведників, які воскресли разом із Христом, з'явилися багатьом і засвідчили Ісусове воскресіння.

Священикам доповідали, що є люди, які бачили воскреслих і чули їхні

свідчення. Священики й начальники Ізраїлю перебували в постійному страху, аби часом, ідучи дорогою або сидячи у своїй оселі, не зустрілися віч-на-віч із Христом. Вони розуміли: для них немає безпечного місця. Замки чи засуви не могли захистити їх від Божого Сина. День і ніч перед їхніми очима стояла жахлива сцена в залі, коли вони кричали: «Кров Його на нас і на наших дітях». Ніколи вже не могли стертися з їхньої пам'яті спогади про цю сцену. З того часу вони вже не мали спокійного сну.

Коли над могилою Христа пролунав голос могутнього ангела: «Отець Твій кличе Тебе», Спаситель вийшов із гробу завдяки тому життю, яке мав у Собі. Тепер підтвердилася істинність Його слів: «Я віддаю життя Моє, щоб знову прийняти його... Владу маю його віддати, і владу маю знову його прийняти», «Зруйнують цей храм – і за три дні Я підніму Його».

Над відкритим гробом Ісус урочисто проголосив: «Я Воскресіння і Життя». Такі слова може сказати лише Бог. Усі створені Ним істоти живуть винятково волею і силою Бога. Вони залежать від Бога, тому що отримують життя від Нього. Від найвищого серафима і до найнижчого створіння – усі отримують сили із Джерела Життя. Лише Той, Хто є Одне з Богом, міг сказати: «Маю владу віддати Своє життя і маю владу знову прийняти його». Володіючи божественністю, Христос мав силу розірвати кайдани смерті. Христос воскрес із мертвих як Первісток серед тих, що сплять у земному поросі.

Він став Реальністю, прообразом якої був сніп колихання; Він воскрес саме того дня, коли сніп колихання приносили перед Господом. Понад тисячу років євреї виконували цю церемонію. Люди збирали з полів перші колоски достиглого збіжжя і, коли приходили до Єрусалима на свято Пасхи, вони потрясли першим снопом перед Господом на знак своєї вдячності. Лише після цього служіння можна було починати жнива і збирати пшеницю в снопи. Принесений для Господа сніп символізував жнива.

Так і Христос, як перший плід, уособлював велике духовне жниво, котре буде зібране для Божого Царства. Його воскресіння – це образ і запорука того, що всі померлі праведники воскреснуть.

«Бо коли віримо, що Ісус помер і воскрес, то й померлих в Ісусі Бог приведе з Ним».

Під час Свого воскресіння Христос визволив із гробів багатьох в'язнів смерті. Землетрус, який стався в момент Його смерті, відкрив їхні гроби, а коли Ісус воскрес, разом із Ним воскресло чимало людей. Це були Божі співпрацівники, які віддали життя, звіщаючи істину. Тепер вони стали свідками Того, Хто воскресив їх із мертвих.

Під час Свого служіння на Землі Ісус повертав мертвих до життя. Він воскресив сина вдови з Наїна, дочку юдейського начальника, а також Лазаря. Але вони не отримали безсмертя. Воскреснувши, вони і далі залишалися підвладними смерті. Що ж стосується тих, котрі вийшли з могили при воскресінні Христа, то вони воскресли для вічного життя. Вони вознеслися із Ним на знак свідчення Його перемоги над смертю і могилою. «Вони, – сказав Христос, – більше не раби сатани. Я викупив їх, вивів їх із могили як первістків із мертвих, аби вони свідчили про Мою силу

НЕ ВСТАВАЙТЕ ТАК БЫСТРО С МОЛИТВЫ

Не вставайте так быстро с молитвы
За закрытою дверью своей,
Пусть она уподобится битве
За друзей, за отцов, за детей.

За беспечных, не знающих Бога,
За отпавших, погрязших в грехах,
Пусть в ней слышится сердца тревога
О слабеющих в битве сердцах.

Очищайте сердца на коленях,
Убирайте греховный весь хлам
До тех пор, пока в эти мгновенья
Небо в сердце не спустится к вам.

ІСУС СТРАЖДАВ ЗА МЕНЕ

Безвадний Син Божий висів на хресті. Усе тіло Його було вкрито рубцями. Кров стікала з голови, рук і ніг. Муки розривали тіло при кожному подихові. Невимовний біль пронизував Його серце. Усе це Ісус вистраждав заради нас. Це нагадує кожній людині: Син Божий вступив у сутичку зі смертю й переміг, заради тебе Він відкрив небесні ворота. Він пожертвував Собою, тому що любить мене і тебе.

Серед непроглядної п'ятни Ісус випив чашу людських страждань та болю. Усі ці страшні години Він тримався завдяки тому, що пізнавав упродовж усього життя. Вірою Христос покладался на любов Свого Отця. Вірою Він здобув перемогу в цій боротьбі.

Перш ніж Христос помер, п'ятна вкрила землю і стався сильний землетрус. Священники, воїни й інші в натовпі, занімівши від жаху, падали на землю. А після воскресіння Ісуса могили розкрилися й мертві повиходили з гробів.

Коли Ісус вигукнув: «Звершилося!», у храмі якраз настав час вечірньої жертви. На заклання привели агнця, котрий і символізував Месію. Священик стояв, занісши над жертвою руку з ножем, натовп уважно дивився на нього, завмерши в очікуванні. Проте раптом затремтіла й сколихнулася земля, бо наблизився Сам Бог. Невидима рука із жахливим тріском розірвала внутрішню

завісу в храмі від верху до низу, і поглядам присутніх відкрилося священне місце, де колись перебував Сам Господь.

Всюди панували жах і бентежність. Ніж випав із затерпшої руки священника, агнець утік. Образ зустрівся із прообразом. Була принесена велика Жертва. Для кожної людини відкрився новий шлях до спасіння. Відтепер Ісус став нашим Священником, нашим Заступником на Небесах.

Т. Джеррі

і перебували там, де Я. Вони вже ніколи не побачать смерті й не зазнають печалі».

Ці воскреслі праведники увійшли до Єрусалима і з'явилися багатьом, підтверджуючи: «Христос воскрес із мертвих, і ми воскресли з Ним». Так була увічнена свята істина про воскресіння Ісуса. Воскреслі святі свідчили про вірність слів: «Померлі Твої оживуть, воскресне й Моє мертве тіло». З їхнім воскресінням здійснилося пророцтво: «Тому пробудіться й співайте ви, мешканці пороку, бо роса Твоя – це роса зцілення, і земля викине мертвих».

Для віруючих Христос – воскресіння і життя. В нашому Спасителі

життя, яке було втрачене внаслідок гріха, знову відновлене, оскільки Він має життя у Самому Собі, щоб оживляти всіх, кого захоче. Ісус наділений правом дарувати людям безсмертя. Життя, віддане за людство, Він знову приймає і дає людству. «Я ж прийшов, – говорить Він, – щоб ви мали життя і щоб над міру мали», «А хто питиме воду, яку Я йому дам, не матиме спраги повік, бо вода, яку Я йому дам, стане в ньому джерелом води, що тече в життя вічне», «Хто їсть Моє тіло і п'є Мою кров, той має вічне життя, і Я його воскресну останнього дня».

Для віруючого смерть не має особливого значення. Христос говорить про неї як про коротку миттєвість. «Хто збереже Моє слово, не побачить смерті повік!», «Не скуштує смерті ніколи». Для християнина смерть – лише сон, мить мовчання і темряви. Життя сховане із Христом у Богові, і «коли з'явиться Христос – ваше життя, тоді й ви з'явитеся з Ним у славі».

Голос Того, Хто проголосив на хресті: «Звершилося!», був почутий і мертвими. Він проник через кам'яні стіни гробниць і звелів тим, котрі спали в земному поросі, підвестися. Так само станеться і тоді, коли голос Христа пролунає з небес. Цей голос проникне в могили, відкриє їх, і мертві в Христі воскреснуть. При воскресінні Ісуса відкрилися лише деякі гробниці, але під час Його Другого приходу всі померлі праведники почують Його голос і вийдуть до славного вічного життя.

Та сама сила, яка воскресила Христа із мертвих, воскресить Його Церкву і прославить її разом із Ним понад усяку владу і силу, понад усе, що існує не тільки в цьому світі, а й у майбутньому.

ГЕФСИМАНИЯ

Уснувшю землю тьма ночи укрыла,
Но сад Гефсиманский в тревоге не спит:
Природа в полнейшем безмолвье застыла
И свято великую тайну хранит.

Трепещущим светом луна освещает
Иисуса, склоненного скорбно в ночи.
И лишь тишину одиноко пронзает
Дробь сердца, стучащая болью в груди.

В душевной агонии весь содрогаясь,
На камне холодном бессильно лежит;
И пальцы в мучениях крепко сжимают
Холодный безжизненно, твердый гранит.

Пред Ним открывается путь истязаний,
Который Ему предстоит претерпеть, –
Путь скорби, насмешек злой черни, предательства,
Голгофа, и крест, и позорная смерть...

«О, Отче! Пусть чаша сия да минует.
Возможно ль пронести ее мимо Меня?
Ослаблена плоть, умирать протестует.
А впрочем, пусть воля пребудет Твоя!

Отец мой! Я знаю: Ты Мне предлагаешь
Из чаши страданий испить до конца.
Ты вновь обрести эту Землю желаешь.
Исполню святую Я волю Отца!»

С людскою природой борясь, Он молился,
Свой трепетный взор к Небесам устремил.
Но ангел Господень к Нему вдруг явился
И, славой Его осияв, укрепил.

Все силы к последней борьбе собирая,
Христос в напряженьи чело опустил;
И пот леденящий, на камень стекая,
Кровавой росой его окропил.

Вновь руки Он к чаше скорбей простирает –
Виною всего мира до края полна.
Ее из Отцовской руки принимает
И Сам, не пролив, испивает до дна.

Все... Чаша страданий осталась пустая.
Но Богу вернуть не стремится Христос:
Великой любовью Отца наполняя,
Сын жестом любви ее миру поднес!

Он чашу наполнил не только до края.
О нет! Через край бесконечной волной,
Бурлящим потоком из Божьего рая
Излился на мир дар любви неземной!

«Отец! Я исполнил Твое провиденье:
Мы мир искупили великой ценой!
Ценой Жертвы Сына Ты дал им спасенье.
Тебе приобрел Я народ Твой святой!

Пусть Я за него вынес крестные муки,
Пусть кровь Моя пролита ради него,
Пусть грудь пронзена, пусть изранены руки,
Но эта победа достойна всего!»

Хвала Тебе, Боже! Мы все – Твои дети!
Ты стал нам бесценным, любимым Отцом!
Теперь уж никто никогда на планете
Нас не разлучит с Иисусом Христом!

Лилия Донич

ЯК ЗНАЙТИ ДРУЗІВ?

Тетяна Чурсіна

Як знайти друзів? Що для цього потрібно робити? Може, треба дослухатися до порад психологів?

Бенджамін Франклін говорив: «Той, кому ви одного разу зробили добро, готовий відповісти вам ще більшим добром». Можна робити добро з наміром, бажаючи натомість отримати більше, або вдатися до лестощів. Щоб сподобатися людині, психологи рекомендують копіювати її стиль поведінки. Приміром, щоб отримати згоду людини, вважається, що потрібно кивати їй під час розмови. Тільки в основі цього всього лежить маніпуляція людьми. Як же насправді знаходять друзів?

У книзі Приповістей 18:24 цар Соломон написав: «Є товариші на розбиття, та є й приятель, більше від брата прив'язаний». Бути доброзичливим – означає бути прихильним до людей, чуйним до їхніх потреб. «Правдивий друг любить за всякого часу, в недолі ж він робиться братом» (Прип. 17:17). Дружба передбачає практичну допомогу та підтримку, зацікавленість у житті іншої

людини незалежно від її статусу. Це цілком протилежне до маніпуляції поняття. Маніпуляція спрямована на те, щоб отримувати, а дружелюбність – на те, щоб віддавати.

Як розвинути в собі дружелюбність? У книзі Приповістей записані такі слова: «Лихого жадає душа нечестивого, і в очах його ближній його не отримує милости» (21:10); «Хто чистить серця кохає, той має хороше на устах, і другом йому буде цар» (22:11). Отже, уся залежить від наших думок.

Якщо в розумі зло, то неможливо бути доброзичливим. Адже суть у тому, щоб самому стати другом для когось. У кого чистота в серці, тому нескладно добре ставитися до людей. Можливо, сьогодні ви прислухаєтеся до порад психологів і вдаватиметеся до штучних методів налагодження стосунків з людьми, але постійно прикидатися неможливо. Краще зверніться до Ісуса, Котрий змінить вас і відкриє вам новий спосіб мислення. І це буде найправильнішим рішенням!

МАРГАРИТА НАВАРРСЬКА

Лідер Реформації Мартін Лютер походив з міського середовища, як і багато хто з його колег, наприклад, Філіп Меланхтон, Йонас Юстус, Мартін Бucer. Не дивно, що і головними осередками Реформації стали міста: Віттенберг, Аугсбург, Нюрнберг тощо. Проте «нове вчення» розповсюджувалося не лише серед жителів міст – воно досягало і дворів монархів, де часто знаходило собі впливових покровителів. Однією з них стала Маргарита Ангулемська, королева Наварри (1492 – 1549), сестра французького ренесансного монарха Франциска I Валуа. Вона займає особливе місце в історії французької Реформації. Посередниця, захисниця, теолог – Маргарита Наваррська проявила себе відразу в декількох важливих для Реформації напрямках.

Маргарита народилася 11 квітня 1492 року в Ангулемі в родині графа Карла Ангулемського та Луїзи Савойської. Вона отримала виняткову для жінки того часу освіту. Королівська фрейліна Бланш де Турнон була її вчителем гарних манер, голова французького духовенства Франсуа де Рошефор навчав юну Маргариту та її брата Франциска латини, а дипломат і бібліофіл Робер Юро – філософії. Мати принцеси Луїза Савойська мала девіз: «Живу заради дітей і книг». Свою любов до читання вона передала доньці. У їхньому замку Блуа була велика бібліотека, книги до якої підбирав знайний гуманіст Гійом Бюде. Дитинство та юність Маргарити були наповнені родинною любов'ю, благочестям і старанним навчанням.

Завдяки цьому навчанню вона володіла латиною, французькою, іспанською, англійською, італійською та німецькою мовами, вільно читала твори Платона і Данте, а в часи Реформації до кола її читання ввійшли праці Лютера та Кальвіна – з останнім вона листувалася протягом усього свого життя.

Якщо освіта юної принцеси, якою опікувалися найкращі вчителі, була блискучою, то у виборі нареченого їй пощастило набагато менше. У 17-річному віці Маргарита була змушена вийти заміж за Карла IV, герцога Алансонського. Цей шлюб мав примирити дві здавна ворогуючі родини – Ангулемів і Алансонів, тому інтереси дівчини були принесені в жертву династичним. Герцог Карл був неосвіченим, і його світогляд обмежувався полюбленими та військовою справою.

Після того як брат Маргарити Франциск зійшов на престол, їй нерідко доводилося виконувати представницькі функції королеви – королева Клод, дружина Франциска, часто хворіла. Проте і герцог Карл, і Франциск не так багато часу проводили з Маргаритою – тривали бойові дії між Францією та Імперією Карла V Габсбурга, причиною яких були експансіоністські плани німецького імператора. 1525 року Маргарита,

перебуваючи в Ліоні, дізналася про поразку французів при Павії, унаслідок якої був ув'язнений її брат Франциск I. Що ж до чоловіка Маргарити Карла Алансонського, то йому вдалося втекти і дістатися Ліона, але у квітні 1525 року він раптово помер. Саме в таких непростих умовах Маргариті доручили вести перемовини з імператором Карлом V Габсбургом щодо звільнення французького короля. Проте імператор і його канцлер Меркюрен де Гаттінара не були налаштовані на поступки, і місія Маргарити не мала успіху. Однак Франциск I був утішений візитом улюбленої сестри.

Через два роки після смерті чоловіка Маргарита вийшла заміж за Генріха II д'Альбре, короля Наварри. Так вона стала королевою невеличкого королівства Наварри, розташованого на півдні Франції, за Піренейми. 1528 року вона народила дівчинку Жанну, яка унаслідувала не тільки титул матері, але і її релігійні переконання.

Інтереси Маргарити Наваррської не обмежувалися політичним життям і родинними справами. Незабаром освічена Маргарита увійшла в коло спілкування найбільш видатних діячів французької Реформації – Гійома Брісоне, Жака Лефевра д'Етапля, Гійома Бюде, а також її улюблених проповідників Арно Бруссіо та Мішеля д'Аранда. «Коло Мо», назване так за посадою його духовного лідера Гійома Брісоне – єпископа Мо, було створене 1521 року. Окрім згаданих вище реформаторів, до нього були близькі і такі знані гуманісти, як Франсуа Рабле та Еразм Роттердамський. Метою діяльності учасників були зміни церковних порядків, усунення зловживань серед католицького кліру, просвіта всіх віруючих, адже багато хто серед простого люду навіть не знав основ християнської віри, не кажучи вже про більш складні теологічні питання. Заради досягнення поставленої мети Брісоне заснував друкарню у Мо, де були надруковані твори за редакцією його учня Лефевра д'Етапля: «Коментарі до чотирьох Євангелій» (1522), Старий Завіт французькою мовою, Гомілії (пояснення читання Святого Письма), Послання, Євангелія (всі 1523) та Псалтир (1524). 1525 року були надруковані молитви та проповіді простою, зрозумілою народом мовою.

Ризикуючи, Маргарита підтримала поширення у Франції реформаційних ідей Брісоне, який рішуче засудив продаж індульгенцій і поклоніння мощам. Захистила вона і Жака Лефевра, перекладача Нового Завіту французькою мовою, якому після засудження його праці Сорбонною загрожувала страта.

Якщо спочатку Франциск терпляче ставився до підтримки його сестрою французьких реформаторів, то після «Справи про листівки» («Affaire des Placards») 1534 року, коли містами Франції були розповсюджені численні протестантські листівки, його позиція

стала більш жорсткою. Маргариту поставили перед вибором: або зректися своїх протестантських переконань, або зазнати переслідувань. Вона вибрала друге і покинула французький двір, повернувшись до Наварри. Там королева не тільки продовжила підтримку протестантів, але й почала впроваджувати Реформацію своїми силами: відвідувала містечка на своїй території, подібно до лютеранських «візитаторів» у Німеччині, виявляла церковні зловживання, забезпечувала місцеві спільноти пасторськими, катехитичними і літургічними матеріалами народною мовою, а також засновувала лікарні та займалася доброчинністю.

Літературний і теологічний спадок Маргарити відобразив духовні пошуки королеви, а також її активну життєву позицію: вона не тільки відстоювала власні релігійні переконання під загрозою переслідувань, але й доклала всіх зусиль, щоб захищати інших, особливо жінок, більш уразливих до агресії.

Одним із перших творів Маргарити стала невелика за обсягом теологічна поема «Зерцало грішної душі» (1527-1529), яка, написана в часи близького спілкування з Гійомом Брісоне та іншими учасниками «кола Мо», була надрукована майже через десять років. Сама форма «Зерцала» не була новою: Середньовіччя знало декілька трактатів зі схожими назвами – «Велике зерцало» Венсана де Бове, «Зерцало людського спасіння» (1309 – 1324) тощо. Мета «Зерцала» полягала в роздумах над грішною природою людини – для авторів Сам Бог ставав таким «дзеркалом», у якому людські вади відображалися максимально виразно.

Маргарита вибрала форму «Зерцала» не тільки, щоб роздумувати над власними гріхами, але й щоб головну думку – нездатність людини «заробити» спасіння добрими справами. Читач, також роздумуючи над власними вадами разом з автором, виводив такий логічний ланцюжок: гріхозна природа – неспроможність заслужити спасіння добрими справами – вирішальна роль Божої благодаті, яку людина отримує не за свої заслуги, а лише вірою. Такий хід думок видавав лютеранську симпатію авторки: у 1520-х роках, коли був написаний цей твір, Маргарита, учасниця «кола Мо», перейняла від Гійома Брісоне інтерес до «нового вчення», яке зароджувалося в Німеччині. Тоді ж вона перечитала чи не всі твори Мартіна Лютера. Натхнена ідеями лідера Реформації, Маргарита написала свій перший теологічний твір. Чи було сприйняте «Зерцало грішної душі» в оточенні Маргарити?

Теологи Сорбонни – найбільшого на той час університету Франції – не забарилися із засудженням поеми: вони присудили заборонити друк і розповсюдження «Зерцала». Ця заборона свідчила про два факти: по-перше,

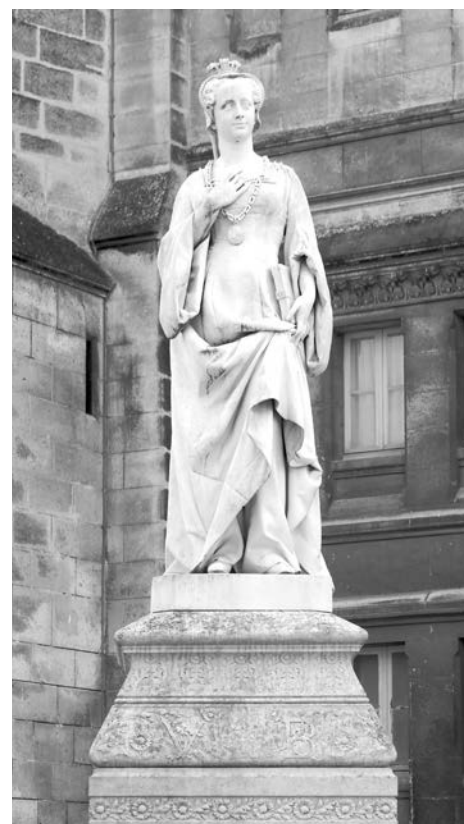
теологи сприйняли поему не як літературний твір, а теологічний, важливий для питань віри та віровчення, і, по-друге, вони зрозуміли його реформаційну спрямованість. Щоб захистити Маргариту від переслідувань та звинувачень у ересі, у конфлікт втрутився сам король Франциск I. Лише після цього заборону на друк зняли, а ректор Сорбонни Ніколя Коп надіслав королю свої вибачення.

Найбільш відомий твір Маргарити – «Гептамерон» – був опублікований вже посмертно, 1558 року. Перед авторкою було декілька важливих завдань. По-перше, викрити та засудити зловживання католицького кліру – неосвіченість, розпусту, надмірності в їжі й алкоголі. По-друге, Маргарита, як і швейцарська реформаторка Марі Дентьєр, велику увагу приділяла становищу жінок: героїнями її оповідань ставали жінки різного віку й походження, благочестиві та релігійні, які, змушені опиратися домаганням і переслідуванням чоловіків, опинялися у важких ситуаціях, коли ніхто не вірив у їхню чесність і цнотливість. В одній з новел юній дівчині, що завагітніла від священника й опинилася на вулиці, допомагає сама Маргарита Наваррська, що відповідало реальним вчинкам королеви, яка піклувалася про знедолених у своєму королівстві.

Маргариті у «Гептамероні» вдалося через низку, на перший погляд, легко-важких історій, не лише піддати критиці зловживання Католицької церкви та незахищеність жінок перед ними, але й сформулювати власне бачення реформованої церкви – спільноти, де чоловіки та жінки, натхнені Словом Божим і Святим Духом, могли б свідчити про істину у своєму житті та милість Бога.

Маргарита померла досить рано – у віці 57 років – 21 грудня 1549 року. Причиною стало запалення легень, яке виникло в королеви, коли вона перебувала в Беарні. Маргарита померла на самоті – дочка Жанна вийшла заміж роком раніше за Антуана де Бурбона-Вандома та покинула матір, а чоловік прибув занадто пізно. Хоч нам відома хвороба, яка забрала життя відважної королеви, проте дослідники головною причиною смерті називають тугу за братом Франциском I, який помер 1547 року. Як влучно зазначив Р. Бейнтон, Маргарита Наваррська мала лише дві великі пристрасті – любов до Бога та любов до свого брата. Тому після смерті Франциска Маргарита вела усамітнене життя, більше спілкуючись з Богом, ніж з людьми. Реформаційну справу Маргарити Наваррської згодом продовжила її єдина донька Жанна д'Альбре, яка наважилася піти навіть далі та проголосила кальвінізм офіційною релігією в королівстві Наварри. Проте саме приклад матері, яка захищала реформаторів від переслідувань, розповсюджувала релігійну літературу, підтримувала пасторське служіння на своїх територіях і сама писала теологічні твори, дозволив Реформації утвердитися на французькому ґрунті.

С. А. Ковбасюк,
кандидат історичних наук

НА ГОЛГОФСКОЙ ВЕРШИНЕ ■

Я стою на Голгофской вершине,
На пропитанной кровью земле.
Здесь распят мой Господь... И отныне
Мое место – на этой горе.

Среди тьмы, в тишине, на коленях,
Со слезами и болью в глазах
Я взираю на крест, где в мученьях
Бог страдает на ржавых гвоздях.

О, Иисус! Как же рана жестока!
Что мне сделать? Как гвозди сорвать?
Чем могу я помочь, хоть немного
Твою боль нестерпимую снять?

Я всем телом к кресту припадаю,
Выбываясь от плача из сил.
Слышу шепот с креста: «Умираю
За тебя Я, чтоб вечно ты жил!»

Так утешься, отри свои слезы.
Я смогу. Я стерплю. Я спасу.
Только верь и тогда через грозы
Я тебя на руках пронесу!»

Он вздохнул, застонал, содрогнулся:
«Как в груди Моей сердце болит!
Этот мир от Меня отвернулся,
Грех планеты всей грудь Мне теснит.

О, Земля! Ты одна во Вселенной
Кровь Творца своего пролила.
Только знай, что Любовь неизменно
За тебя на Голгофу возшла!»

Кровь сильнее из ран заструилась,
Орошая меня под крестом.
И воскликнул Иисус: «Совершилось!
Бедный грешник, ты принят Отцом!

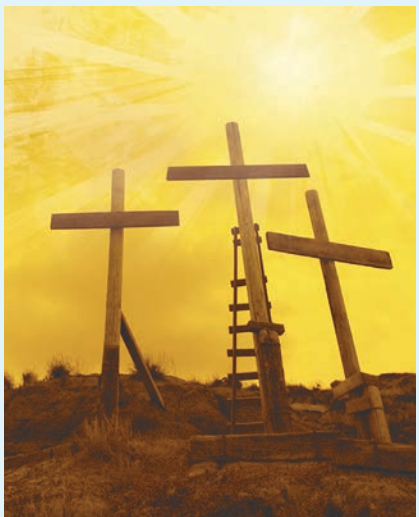
Ты прощен! Ты омыт Моей кровью!
Так возрадуйся, житель Земли!
Ты навек спасен Божьей любовью!
Так не медли, иди же, иди!

В Моих ранах, пробитых гвоздями,
Есть твой тоже удар молотка.
Так спеши со своими грехами
Ко кресту, чтоб их смыть навсегда!»

Христос умер тогда, но не в силах
Была Господа смерть удержать:
Он с победой воскрес из могилы,
Чтобы жить, исцелять и спасать!

Жив Спаситель! Он рядом, Он с нами!
Он – Путь, Истина, Жизнь, Он – наш Бог!
Торжествуйте же все, христиане:
Иисус нашу веру зажег!

...Я стою на Голгофской вершине,
Где открылся мне путь в Небеса.
Моя вечная жизнь – в Божьем Сыне!
Здесь я буду стоять до конца!

НЕВІРУЮЧИЙ ХОМА ■

Коли Ісус уперше після Свого воскресіння зустрівся з учнями у верхній світлиці, серед них не було Хоми. Він чув розповіді інших і мав чимало доказів воскресіння Ісуса. Але темрява і невір'я заволоділи його серцем. Коли Хома чув розповіді учнів про чудову появу воскреслого Спасителя, його охоплював ще більший відчай. Якщо Ісус справді воскрес із мертвих, то немає більше надії на земне царство. До того ж його самолюбство страждало від думки, що Вчитель з'явився усім учням, крім нього. Він не хотів вірити в це і протягом усього тижня був у полоні похмурих думок.

Порівняно з вірою та надією братів, його думки видавалися ще темнішими. Він постійно повторював: «Поки не побачу на Його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів, не вкладу своєї руки в Його бік, – не повірю!» Хома не хотів дивитися очима своїх братів і вірити на підставі їхнього свідчення. Він палко любив свого Господа, але дозволив заздрощам та невір'ю опанувати своїм розумом і серцем.

Для деяких учнів верхня горниця стала тимчасовим притулком, і вечорами усі, крім Хоми, збиралися тут. Одного вечора Хома вирішив також піти на зустріч із братами. Успереч його невір'ю, у нього, однак, залишилася якась надія на те, що ці добрі звістки правдиві. Під час вечери учні розмовляли про докази, які Христос дав їм у пророцтвах. І ось «прийшов Ісус, як двері були замкнені, і став посеред них і сказав: «Мир вам!» Повернувшись до Хоми, Ісус промовив: «Поклади сюди свій палець, поглянь на Мої руки, простягни свою руку і доторкнися до Мого боку, – і не будь невіруючий, але віруючий!» Ці слова Спасителя свідчили: Ісусові відомо, що думав і говорив Хома. Цей охоплений сумнівом учень знав, що ніхто з його товаришів не бачив Ісуса протягом тижня. Вони не могли розповісти Вчителю про його невір'я. Тепер Хома визнав Того, Хто стояв перед ним, своїм Господом. Йому не потрібно було інших

доказів. Серце радісно билось в грудях, і він кинувся до ніг Ісуса зі словами: «Господь мій і Бог мій!»

Ісус прийняв його визнання, але ніжно докорив за невір'я: «Тому що ти побачив Мене, ти повірив? Блаженні ті, що не бачили й повірили!» Віра Хоми принесла б радість Христові в тому разі, якби Хома повірив свідчення своїх братів. Якби люди й нині наслідували приклад Хоми, то ніхто не зміг би повірити в спасіння, оскільки всі, хто приймає Христа, роблять це на підставі свідчення інших.

Чимало з тих, хто сумнівається, виправдовуються: якби ми отримали такі свідчення, як Хома від своїх друзів, то повірили б. Вони не хочуть розуміти, що мають не лише такі докази, а й значно більші. Хто, подібно до Хоми, чекає, поки зникнуть усі причини для сумнівів, ті ніколи не дочекаються цього. Навпаки, вони поступово утверджуються у своєму невір'ї. Хто постійно бачить лише темний бік життя, хто звик критикувати і нарікати, ті просто не знають, що чинять. Такі люди сіють насіння сумніву, а тому й пожнуть його плоди. У той час, коли будуть украй необхідні віра і довір'я, вони виявляться нездатними надіятися і вірити.

Ставлення Ісуса до Хоми містить важливий урок для його послідовників. Його приклад показує нам, як слід поводитися з тими, у кого слабка віра і хто сумнівається. Ісус не дорікав Хоми, не сперечався з ним. Він просто відкрився охопленому сумнівом учневі.

Хома виявився вкрай необачним, коли висував умови для віри, але Ісус у Своїй великодушній любові й люб'язності зруйнував усі перешкоди. Докорами рідко можна перемогти невір'я. Навпаки, воно починає захищатися і знайде нову підтримку і виправдання. Нехай же Ісус відкриється таким людям у Своїй любові й милості як Розп'ятий Спаситель. І тоді з багатьох сповнених сумнівом уст почується визнання Хоми: «Господь мій і Бог мій!»

ОН ВЫШЕ ВСЕХ

Бог выше наших пяти чувств,
Бог выше нашего сознания,
И, чтоб исследовать Его,
Не хватит миру понимания.

Как муравей перед горой
Сидит, дивясь, в ущелье новом,
Не сможем мы понять Того,
Кто создал мир единым Словом.

Как может глиняный горшок
Понять свою первопричину,
Познать все замыслы Творца,
Вдруг изменив свою личину.

Не можем видеть мы всего
И не услышим все ушами,
Постигнуть сможем мы Его
Лишь верою и лишь сердцами.

Бог выше наших пяти чувств,
Он в каждой клеточке, Он с нами.
Не забегай пред Ним вперед
Своими смертными ногами.

Писанье Библии прими,
Взгляни вокруг Христа глазами,
Твой мир наполнится тогда
Его святыми чудесами.

Игорь Омельченко

РУКИ ХРИСТА ■

Есть во Вселенной две руки,
Где на израненных ладонях
Слова прощенья и любви
Написаны Христовой кровью.

О, Кто Ты, жертвенный Герой
И Агнец, закланный безвинно,
Что на ладонях пред Собой
Запечатлел мое Ты имя?

Мое Ты имя начертал
Там, где грехом вонзил я гвозди.
Но ранами Ты оправдал,
Омыл меня в потоках крови.

Тебе обязан жизнью я,
Рожденный жертвенною кровью
Того, Кто возлюбил меня
Навек Голгофскою любовью!

Лишь мой Спаситель на кресте
Сам распростер святыне руки
И первым сделал шаг ко мне,
Не в силах выдержать разлуки!

И я узнал, что Ты – мой Бог,
Бросившись в Твои объятья:
Ведь Ты Один лишь только смог
Мне жизнь вернуть ценой распятья!

Есть во Вселенной две руки,
Где на израненных ладонях
Слова прощенья и любви
Написаны Христовой кровью!

Лилия Дониц

ТВ-програма на квітень (02.04 – 08.04)*

HOPE.UA

Рубрика лайфхаків
в програмі«РАНОК
НАДІЇ»Сашок
ЄВТУШОК
Lifhack

НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A

SMART TV

LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

НЕДІЛЯ 2 квітня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2я — 1 життя
08:30 Сила Одного
09:00 Модная книга
09:30 ...є Любов
10:00 Малюваки
10:25 ЧП+
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 О вечном
11:30 Кантиана
12:00 Богослужіння
13:30 Стиль життя
14:00 ЛоМастер
14:20 Музична скринька
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдо)
15:50 Сила Одного
16:20 Дорогами християнства
17:00 ДЖЕМ
18:00 О вечном
18:30 ...є Любов
19:00 Непростое состояние
19:30 Так чи інакше
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:30 Тайны Царства Божия
22:30 Музична скринька
23:10 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так чи інакше

ПОНЕДІЛОК 3 квітня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 Ранок надії
08:00 Счастье вопреки всему
09:00 Ранок надії
10:00 Музична скринька
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Загадки древних рукописей
13:00 О вечном
13:40 О чем говорят женщины
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:10 Мессия: объективные доказательства (сурдо)

ВІВТОРОК 4 квітня

15:40 Непростое состояние (сурдо)
16:10 Удивительные факты
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Так чи інакше
18:30 По ту сторону поиска
19:00 О вечном
19:30 Кантиана
20:00 Познаем истину
20:50 Пригоди Марка
21:00 Сила Одного
21:30 Верую
22:00 В контексті
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужіння
06:00 ЧП+
06:15 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:00 Счастье вопреки всему
09:00 Ранок надії
10:00 Непростое состояние
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Загадки древних рукописей
13:00 Біблія продовжує говорити
13:40 ЧП+
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Дорогами християнства
15:00 2я — 1 життя (сурдо)
15:50 Вісті надії
16:20 В контексті
17:10 Кантиана
17:40 Так промовляє Біблія
18:20 Музична скринька
19:00 Я и Ты
20:00 Модная книга
20:20 Стиль жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 О вечном
21:30 ...є Любов
22:00 2я — 1 життя
23:00 Я и Ты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

СЕРЕДА 5 квітня

06:00 В контексті
07:00 Ранок надії
08:00 Счастье вопреки всему
09:00 Ранок надії

10:00 Я и Ты
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Загадки древних рукописей
13:00 ДЖЕМ
14:00 ЧП+
14:15 ЛоМастер
14:30 О вечном
15:00 Мозаїка батьківства (сурдо)
15:30 Сила Одного (сурдо)
16:00 Я и Ты
17:00 Тайны Царства Божия
18:00 Загадки древних рукописей
18:30 Так промовляє Біблія
19:00 Вісті надії
19:30 Ангели надії LIVE
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Ангели надії
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Кантиана

ЧЕТВЕР 6 квітня

05:45 Богослужіння
07:00 Ранок надії
08:00 Счастье вопреки всему
09:00 Ранок надії
10:00 Ангели надії
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Загадки древних рукописей
13:30 Стиль жизни
14:00 Малюваки
14:30 Інша сторона
15:10 Семинар по книге Откровение (сурдо)
15:40 ЛоМастер (сурдо)
16:00 Ангели надії
17:00 Вісті надії
17:20 ...є Любов
18:00 Сила Одного
18:30 Загадки древних рукописей
19:00 Я и Ты
20:10 Модная книга
20:50 Вечірні історії
21:00 На перехресті
21:10 2я — 1 життя
22:00 Так чи інакше
23:00 Я и Ты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Пророцтва збуваються

П'ЯТНИЦЯ 7 квітня

06:00 Вісті надії
06:30 Біблія продовжує говорити
07:00 Ранок надії
08:00 Счастье вопреки всему
08:50 Настав час
09:00 Ранок надії
10:00 Я и Ты
11:00 Ранок надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 Загадки древних рукописей
13:00 2я — 1 життя
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Так чи інакше
15:10 Познаем истину (сурдо)
16:00 Я и Ты
17:00 ДЖЕМ
18:00 Інша сторона
18:30 В контексті
19:30 Счастливой субботы
20:50 Пригоди Марка
21:00 Познаем истину
22:00 Удивительные факты
23:00 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА 8 квітня

06:00 Верую
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Пророцтва збуваються
08:20 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 Сила Одного
11:30 Богослужіння LIVE
13:00 Счастливой субботы
14:00 Ангели надії
15:00 Богослужіння
16:30 Кантиана
17:00 О вечном
17:30 Я и Ты
19:00 Модная книга
19:20 Дорогами християнства
20:00 Я и Ты
21:10 Стиль жизни
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Біблія продовжує говорити
22:30 Вісті надії
23:00 Сила Одного
23:30 ...є Любов
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Так чи інакше

50 грн*

«Вкус здоровья» (выпуск третий)

8 передач і 15 рецептів: 1. Мистецтво випічки. 2. Не просто каша. 3. Овочевий калейдоскоп. 4. Оце так фрукти! 5. Корисні бобові. 6. Жири – "за" і "проти". Страви з авокадо. 7. Десерти дитячими руками. 8. Плануємо разом (обід).

1 DVD // Мова: російська

67 грн*

«В будущее — с надеждой»

Ідея програми: щоб Ви разом з нами навчилися жити здоровим повноцінним життям і щоб були не тільки фізично здоровими, а й цілісними особистостями.

5 DVD // Мова: укр., рос.

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

ЧЕРЕЗ БЕЗРАССУДСТВО ПОКОЛЕНИЙ

Через безрассудство поколений
Вижу крест, а на кресте – Иисус.
Падаю в молитве на колени
И в молчанье горестном молюсь.

Вижу за веками отдаленный
Взмах бича, и раны мне видны.
Падаю, ничтожный, на колени
С чувством несмываемой вины.

Не могу найти такого слова,
Чтоб уменьшило греховный груз...
Голову подъямлю – вижу снова:
На кресте израненный Иисус.

Капли крови падают на травы,
Скорбь в молчанье и в молчанье боль.
С высоты Небес, из Отчей славы
Он сошел на смертную юдоль.

Мир спасая, умирал недаром,
Претерпел, виновных не виня.
Был удар из множества ударов
Принят на кресте и за меня.

Как же я, не разумея, где-то
Все искал спокойствия? Увы!
Как же мне идти по жизни этой,
Не склоняя грешной головы?

Хочется склониться тише, ниже
И не видеть ничего окрест...
Через жизнь неправедную вижу:
На Голгофе незабвенный крест.

А. Ковалев

Принцип Неба – давать, а не брать –
Всем известен как принцип Иисуса.
С Ним с Небес к нам сошла благодать,
В Нем победа от всяких искусов.

Принцип Неба – то принцип любви:
Бесконечной, немыслимой, верной.
Той любви, что не знает цены,
Той любви – и последней, и первой.

Принцип Неба пусть станет моим.
О, Податель небесного хлеба,
Чтобы лучшее дать мне другим,
Надели меня принципом Неба.

Валентина Охицинская

ЯЗЫК – ДРУГ ЧИ ВОРОГ?

Людина наділена одним із прекрасних дарів – здатністю говорити. А мовлення неможливе без язика, який, окрім смакових рецепторів, ще бере участь в артикуляції, тобто роботі органів мовлення під час промовляння звуків. Дуже багато живих істот на планеті мають язик, але даром мови в повному розумінні цього слова наділені лише люди. Язик допомагає промовляти звуки, з яких складаються слова. Проте що стоїть за цими звуками?

У Біблії дане застереження з приводу доленосності наших слів: «Смерть та життя – у владі язика, хто ж кохає його, його плід поїдає» (Прип. 18:21). Таким чином, язик має величезну владу над нашим життям.

Багато хто з нас може заперечити, що язик досить малий, щоб надавати йому такого великого значення. Проте цей маленький орган не такий і безпечний.

Яків, один з апостолів Ісуса, порівняв язик зі штурвалом корабля (див. Якова 3:4, 5). Відносно розмірів судна штурвал невеликий, проте, керуючи ним, керманіч може змінити напрямок руху судна та доправити його до безпечного місця. Так само і з язиком: якщо ми навчимося контролювати його, то зможемо керувати всім своїм тілом. Та варто втратити контроль над язиком – і все життя рухатиметься в неправильному напрямку.

Язик невеликий, проте здатний керувати ходом життя людини. Крихітне полум'я може підпалити великий ліс. Так, язик здатний принести в життя людини найбільше зло порівняно з іншими членами нашого тіла. Але й може наповнити життя радістю й

благополуччям. Людина приручила багато різних звірів і птахів, плазунів і риб. Проте досі їй буває вкрай важко приборкати власний язик: часто цей маленький орган невгамовний, злісний і повний смертоносною отрути (див. Якова 3:6-8).

Шкоду, завдану язиком, можна порівняти зізбитками від пожежі, адже для вогню великі відстані не страшні. Випадково сказане слово здатне несподівано заподіяти комусь біль і прикрість. Рука вбиває тільки на близькій дистанції, а язик називають стрілою, оскільки він вражає й на великій відстані. Удар людини можна відбити рукою, оскільки нападник поруч, але сказане погане слово або вигадана про когось історія можуть завдати людині непоправної шкоди.

Розв'язаний язик не піддається контролю. Чутку не можна вбити, а злу історію не просто згладити з пам'яті людей. Перш ніж заговорити, людині слід пам'ятати: як тільки слово промовлене, вона відповідальна за нього. Завдяки певним розумовим операціям язик може видати погану мету за хорошу, ще й обґрунтувати це. Язиком можна виправдати свою неправильну поведінку або підштовхнути інших до гріха.

Можливо, у такому разі краще взагалі не розмовляти? Проте мовчання не завжди краще за слова.

Адже мова може наповнити наше життя позитивом. Просто необхідно контролювати свій язик.

Бог не хоче, щоб людина мовчала, охоплена страхом, коли необхідно говорити. Він бажає, щоб ми навчилися мудро використовувати дар мови. Ісус попереджав людей про те, що судного

дня їм доведеться відповідати за кожне пусте слово.

На підставі сказаних упродовж життя слів вони будуть виправдані або ж, якщо не розкаються, осуджені (див. Матв. 12:37).

Те, що лежить на серці, може вилитися лише через вуста. Ніщо так не викриває, як слова. Не потрібно довго розмовляти з людиною, щоб зрозуміти, благородні в неї думки чи низькі. Не потрібно довго спілкуватися з нею, щоб зрозуміти, добра вона чи жорстока. Не потрібно довго слухати людину, щоб зрозуміти, якими категоріями вона мислить. Власними словами ми постійно демонструємо людям, якими ми є насправді.

Якщо сказане слово ранить або порочить людину, його вже не можна повернути назад. Воно завдає шкоди, куди б не потрапило. Людина має добре пізнати себе. Слід ретельно проаналізувати свою мову, щоб з'ясувати, у якому стані серце.

Язиком своїм людина може хвалити Господа й цим же язиком проклинати людей, створених за образом Божим. З одних і тих же вуст виходять благословення і прокляття. Чи правильно це? Чи має так бути? Ні, оскільки з одного джерела не можуть бити струмки прісної та солоної води. Кожен з нас силою Христа здатний змінити власне життя, проаналізувавши та покращивши свою мову.

Людина може перебувати в цілковитій безпеці, якщо її мозок контролює кожне слово, а сама вона керована Господом.

Роман Кот

ЗАПИТАННЯ – ВІДПОВІДЬ

Чи можна давати в борг людині, коли знаєш, що гроші вона не поверне, а потім все одно проситиме ще? Скільки разів потрібно прощати таких людей?

У будь-якій доброчесності має бути розсудливість: «Тому докладіть усі старання, покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті – пізнання» (2 Петра 1:5).

Можливо, цим людям немає за що жити, харчуватися, одягатися й вони ніяк не можуть вибратися з боргів. А може, вони витрачають гроші на непотрібні речі й, не бажаючи працювати, беруть у борг спеціально, щоб продовжувати пускати їх на вітер.

У першому випадку розсудливо буде виявити милосердя й допомогти тому, хто має в цьому потребу, щоб людина стала на ноги й змогла потім допомагати іншим. У другому випадку розсудливо й милосердно буде не позичати грошей, щоб не потурати гріху обману, марнотратства та ліні.

Привчати людину до того, що можна брати в борг і не повертати, нерозумно. Тому християни мають допомагати ближнім, але не потурати гріху, руйнуючи життя інших.

Віктор Білоусов

ЗВИЧКИ, ЯКІ НАС УБИВАЮТЬ

Комп'ютер та Інтернет міцно вкоренилися в нашому житті, ставши незамінними помічниками в навчанні й роботі. Утім, багато людей уже й відпочивати без мережі практично не здатні: безперервне скачування файлів, постійне спілкування, перегляд сторінок і віртуальні ігри. Саме про онлайн-ігри та залежність від них далі піде мова. Розглянемо, чим загрожує ігроманія і як звільнитися від комп'ютерної залежності.

У науковому товаристві не вщухають дискусії з приводу того, чи зараховувати до розряду наркотичної залежності онлайн-ігри. Більшість фахівців виступає «за», адже віртуальні ігри останнім часом оволоділи розумом багатьох. Користувачами однієї лише знаменитої онлайн-гри World of Warcraft сьогодні є понад чотири мільйони осіб, і це лише ті, хто грає на офіційних серверах.

Що ж до геймерів, які використовують піратські сервери, то їх, мабуть, у рази більше.

Адже багато хто паралельно грає відразу в кілька онлайн-ігор, щодня проводячи години за моніторами. У чому ж полягає небезпека такої «невинної» розваги? У людини розвивається ігрова залежність. Гравці втрачають інтерес буквально до всього, за винятком самої гри. Віртуальний світ для них стає не менш реальним, ніж справжній.

Причини ігроманії можуть бути такими:

1. Безрадніс життя.
2. Невдалий шлюб.
3. Психологічна фіксація (незрілість) у підлітковому чи дитячому віці.

Це добре, якщо людині вдасться вчасно отямитися й зупинити цей нескінченний ігровий марафон.

А якщо вона не зможе перемогти залежність від комп'ютерних ігор, куди її заведе ігроманія?

Наслідки ігрової залежності вкрай гнітючі:

1. Зниження рівня особистісного розвитку.
2. Грошові борги.
3. Втрата друзів.
4. Розпад сім'ї.
5. Втрата соціального статусу та роботи.

Проте як дізнатися, чи є у вас або ваших близьких ігрова залежність? Ось поширені симптоми, за якими можна визначити наявність залежності від комп'ютерних і онлайн-ігор.

- Ви постійно думаєте про ту гру, у яку нещодавно грали.
- Ігри є для вас основним або навіть єдиним способом розслабитися.
- Ви не можете знайти собі місця, якщо деякий час немає змоги пограти.
- Ігри є основним засобом вашої взаємодії з людьми.
- Родичі та друзі постійно вмовляють вас скоротити час, який ви проводите за іграми.
- Кількість грошей і часу, витрачених на ігри, згодом лише зростає.

Постійна гра є згубною не лише для соціального життя людини. Втрата грошей, роботи та відрахування з університету – це лише початок проблем. Дедалі серйозніші наслідки це має для фізичного та психічного здоров'я людини.

Та навіть якщо ви не виявили в себе ігрової залежності, буде краще, якщо ви зменшите кількість часу, проведеного за іграми. Вам має бути відомо, що довгі просиджування за комп'ютером або перед телевизором можуть істотно погіршити ваш зір і осанку, а нічні просидівки – і зовсім збити біологічний годинник організму, результатом чого стають хронічна втома та значні проблеми зі здоров'ям.

Ігроманія змушує людину відірватися від гри лише для задоволення найсильніших фізичних потреб.

Іншими словами, на повноцінний сон, вживання їжі, відпочинок для очей та прогулянки часу просто немає. Усе це людина починає сприймати як марне витрачання часу, що відволікає її від найважливішого й найцікавішого заняття в житті – від гри. Навіть у період сну вона продовжує грати в гру, у полон якої потрапила. Різка втрата зору, гастрит, послаблення м'язів, проблеми з хребтом – це далеко не все, чим загрожує ігрова залежність.

Є реальна історія, як після багатодобової, практично безперервної гри в Warcraft від виснаження померла китайська дівчинка.

Психіка людини при цьому страждає ще сильніше: вона стає неадекватною, втрачає відчуття дійсності. Реальний світ навіть починає

викликатися в неї негативні асоціації, оскільки в ньому вона не володіє тими незвичайними здібностями, якими наділена у віртуальному. Зрештою, виникає замкнене коло: перерви в грі, які зрідка робить гравець, тільки примножують його подальше бажання грати та сховатися у віртуальному світі.

ЯК ПОЗБУТИСЯ ІГРОВОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ?

Якщо хтось із близьких вам людей потрапив у залежність від комп'ютерних ігор, терміново вживайте рішучих заходів. Заздалегідь налаштуйтеся на те, що боротьба за майбутнє дорогої вам людини вимагатиме від вас терпіння й безпосередньої участі.

1. Постарайтеся відвернути людину від гри: дитині запропонуйте за виногороду виконати якусь домашню роботу, влаштуйте рольову гру, разом з чоловіком приготуйте смачний обід, купіть на двох абонемент у басейн, читайте книги вголос, здійсніть регулярні прогулянки або спільні поїздки.

2. Спробуйте змусити залежну людину подивитися на ігровий бізнес під іншим кутом і поставити під сумнів її колишні уявлення про це.

3. Потрібно обмежити доступ ігромана до готівки.

4. Насправді часті розмови про майбутнє, про гроші та кар'єру, про безглуздя ігор не настільки безрезультатні, як здається на перший погляд. Головна їхня мета – сформувати в людини негативне ставлення до гри, щоб ослабити задоволення від самого процесу. Тому відкрито говоріть з тим, хто потрапив у ігрову залежність.

5. Навчіть залежного іншими способами знімати емоційну напругу (релаксація, фізична активність, раціональне харчування тощо).

6. Щоб допомогти людині звільнитися від ігрової залежності, потрібно соціалізувати її, тобто повернути до нормального життя. Зробіть усе, щоб повернути їй зацікавленість у реальному житті.

Нехай вона займається чимось конструктивним і корисним, а головне – далеким від комп'ютера та Інтернету. Для цього достатньо дізнатися, чим їй подобалося займатися в дитинстві, і надати їй таку можливість.

7. І останнє: ніколи не здавайтеся й не опускайте рук. Перемога в боротьбі з ігроманією дається нелегко.

Якщо ви вірите в Бога, то зверніться до Нього в молитві й попросіть Його допомогти вам боротися за щасливе життя без комп'ютерних і онлайн-ігор. З Господом ви ніколи не програте!

ПРО ЧЕСНІСТЬ

«А шляхетний міркує шляхетне, і стоїть при шляхетному» (Ісаї 32:8).

Чесність – неймовірно рідкісна й цінна риса. Ніщо так не свідчить про наш моральний і духовний стан, як чесність. Чесна – це щира, добросовісна, справедлива у своїх думках, словах і вчинках людина, яка не прагне здобути для себе блага за чужий рахунок і дорожить своєю репутацією.

Авраам Лінкольн, 16-ий президент США, борець за права чорношкірого населення, у молодому віці працював у невеликому сільському магазині, де, окрім інших обов'язків, виконував ще й обов'язок касира. Якось увечері, підраховуючи виручку, він виявив, що грошей на кілька центів більше, ніж має бути. Лінкольн довго роздумував, звідки міг взятися цей надлишок, і зрозумів, що помилково неправильно порахував решту однієї бідній літній жінці. Того ж вечора він вирішив віднести їй ці гроші. Виявилося, що вони справді були її.

Дізнавшись про цей вчинок Лінкольна, люди почали називати його «чесним Авраамом». Згодом Лінкольн довго роздумував, звідки країни і був обраний президентом Сполучених Штатів Америки.

Чесність навіть у малому є цінною перед Богом і людьми. Вона позитивно позначається на моральному житті людини: робить її більш серйозною, щирою, правдивою, а також лікує серця від показного благочестя, такого ненависного в очах Бога і людей.

Чи можна назвати нас чесними в усіх аспектах? Дух Святий через Слово Боже закликає кожного: «Наостанку, брати: те, що істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, – коли яка чеснота або коли яка похвала, – про це роздумуйте... І Бог миру буде з вами» (Філіп. 4:8, 9).

ДУМАЙТЕ ПРО ВІЧНІСТЬ

Господь дивовижну обітницю дав – Подвійну веселку чудову. В молитві просила, щоб Він показав, Як чує таємну розмову.

Завжди відчуваю опіку Творця, Тому довіряю я Богу, Що кожного з нас доведе до кінця І вручить вінець перемоги.

Тому-то в проханнях за щастя земне Тривожитись, друзі, не треба, Ви думайте спершу про вічне й святе, А решту Бог дасть при потребі.

Марічка Юзків

МОЛИТВА
О ДЕТЯХ

День ото дня, великий Боже,
Молить Тебя не устаю:
Пусть дочь и сын поверят тоже
В любовь великую Твою.

Отец Небесный, Своей силой
Мне помоги найти слова,
Чтоб показать мне детям милым,
Что лишь любовь Твоя права.

Господь! Пошли Святого Духа,
Чтоб с ними Он пребыл всегда
И чтобы в сердце ложь-разруха
Не поселилась никогда.

Хорошо быть с Иисусом вовек,
В чистоту, как одежду, одеться,
Дорогой мой родной человек,
Подчини же Христу свое сердце.

Силы, время найди в суете,
Удели хоть мгновение Богу,
Попроси Его, чтобы в судьбе
Он повел Тебя верной дорогой.

Ты используй дарованный слог,
Чтобы с Богом в душе примириться,
Чтоб в конце был хороший итог
И для вечности смог ты родиться.

Галина Товстик

МАМА МАРІЯ

Серце її не лишив самотнім,
Мама Марії.
Навіть стікаючи кров'ю жорстоко,
Дав їй надію.

Він із хреста нахилився не може –
Руки прибиті.
Мама цілує зранені ноги,
Об камінь розбити.

Що відчувало зболене тіло?
Мамині губи?..
Спогади в давнє дитинство летіли...
Як їх забути?

Місячне світло, мамині очі
В тихій зажурі...
Теплий, як райдуга, легкий місточок
Пам'ять хитнула.

Мамині руки, мамина пісня,
Мамині сльози...
Хрест над землею високо звівся –
Дихать не в змозі...

«Жінко, це син твій... – ледве промовив. –
Це ж твоя мати...»
Цінність синівського теплового слова
З чим порівняти?

Кров Безневинного тихо стікала –
Вмер Розіп'ятий...
Але Любов безголоса кричала
Світу багато...

Марія Звірід

ПРАВА ЧИ ОБОВ'ЯЗКИ?

Скільки батьківських сил і грошей витрачається на те, щоб забезпечити улюбленим дітям безтурботне та щасливе дитинство?! Батьки вважають, що їхні діти мають право на краще життя. Переймаючись правом дитини на щастя, вони нерідко випускають з уваги її незмінну складову – обов'язки.

– Мамо, ти не бачила моїх капців?
– Ой, знову забула записати домашнє завдання.

– Помити посуд? Як мені це набридло!

– Потім прибору у своїй кімнаті. Зараз я хочу подивитися телевизор!

– О 20:00 бути вдома? Це дуже рано! Усі мої подруги гуляють, скільки захочуть!

Як часто вам доводиться чути схожі заяви від своїх дітей? І як ви на них реагуєте? Якщо вони вас не дуже непокоять, то проблеми в житті дитини не змусять на себе довго чекати.

НЕПИСАНА КОНВЕНЦІЯ

2 вересня 1990 року набула чинності прийнята Генеральною Асамблеєю ООН Конвенція про права дитини. Вона складається з 54 статей і гарантує права та свободи юних громадян віком до 18 років щодо їхнього права на «щасливе дитинство». 193 країни світу, зокрема й Україна, підписали цей найважливіший документ. Сьогодні темі прав дитини приділяється дедалі більше уваги.

І це чудово, адже в наш час діти не лише відчувають гостру необхідність в увазі та любові батьків, але й часто, живучи в неблагополучних сім'ях, потребують опіки й захисту держави. Але це лише один бік медалі. На якому ж етапі життя дитини має набути чинності

неписана конвенція про її обов'язки в сім'ї? На відміну від теми прав дитини, тема про її обов'язки сьогодні стає дедалі менш популярною в суспільстві.

ПРИЧИНА І НАСЛІДКИ

Одна молода жінка, котра виросла в забезпеченій сім'ї, розповідала, що, ставши матір'ю трьох дітей, вона зіткнулася з величезними труднощами, навчаючи їх підтримувати порядок у домі. Вона сказала: «Раніше я ніколи про це не замислювалася. Знявши одяг у своїй кімнаті, я так і залишала його. Коли я знову заходила до кімнати, одяг уже був складений і лежав на своїх місцях: це робила покоївка. Тепер одяг моїх дітей постійно розкиданий по будинку. Як шкода, що усвідомлення цих речей прийшло в моє життя так пізно».

А як у вашому будинку? Чи залишає «шлейф» зі своїх речей або крихт від печива ваша дитина? Якщо так і його завжди прибирає тільки ви, тоді, на жаль, ви недооцінюєте всієї згубності наслідків такого виховання. Існує причинно-наслідковий зв'язок, наявність якого ми, дорослі, прекрасно усвідомлюємо в нашому повсякденному житті. Не пішов на роботу – не отримав зарплати. Не заплатив за путівку – не поїхав відпочивати. Усе просто. Цей принцип так само чітко діє й у виховному процесі.

Якщо змалку в дитини не було ніяких обов'язків, то чому вони мають у неї з'явитися в дорослому житті?

ВЕДМЕЖА ПОСЛУГА

Чи часто ваші діти сидять без діла? Нерідко можна спостерігати, як вони ліниво проводять дні

перед телевизором. Батьки, жаліючи й оберігаючи своїх чад від життєвих труднощів, виконуючи все за них, роблять їм ведмежу послугу. Саме внаслідок такої батьківської філософії виховання в дітях зароджуються й укорінюються ілюзорні мрії про легке життя та легкі гроші. Сприяючи розвитку такого світогляду, батьки та матері ростять дітей, схильних у майбутньому до багатьох життєвих розчарувань, не здатних існувати в реальному світі та знайти собі в ньому гідне місце. Таким чином, батьки навіть у благополучних сім'ях можуть своєю вседозволеністю формувати зі своїх маленьких чад потенційних представників групи ризику – імовірних наркоманів, алкоголіків та ігроманів. Така жорстока реальність.

КАПІТАЛ НА ВСЕ ЖИТТЯ

Пам'ятайте: ваша дитина буде настільки ледачою та безвідповідальною, наскільки ви дозволите їй.

Дітей змалку слід привчати до обов'язків, навчаючи виконувати ті завдання, які відповідають їхньому віку та здібностям. Робота – найкращий вихователь. І для дітей вона така ж прийнятна, як і для батьків. Дітей слід заохочувати бути незалежнішими. Навчіть їх виконувати певні обов'язки. Тоді працєвитість стане частиною їхньої сутності, а корисна робота ніколи не здаватиметься їм надто важкою.

Дисциплінуючи й покладаючи сильні домашні обов'язки на дитину, ви навчаєте її керувати собою. Головна мета виховання – допомогти дитині стати самостійною людиною, котра сама відповідає за своє життя. Виховуючи так свого малюка, ви забезпечите його «капіталом», який не втрапить своєї актуальності протягом усього життя. Не порушуючи прав своїх маленьких дітей і привчаючи їх до повсякденних обов'язків, ви розвиваєте в них шляхетні риси характеру. «Привчай юнака до дороги його, і він, як постаріється, не уступить-ся з неї» (Прип. 22:6).

Олеся Верещак

ЧИ СУМІСНІ ХРИСТІЯНСТВО І НЕЗАРЕЄСТРОВАННИЙ ШЛЮБ?

Ми живемо в країні, більшість жителів якої вважає себе християнами. Виникає запитання: чому християни в нашому суспільстві не цікавляться тим, як Христос ставиться до дошлюбних інтимних стосунків і спільного проживання людей, котрі не перебувають у шлюбі? Чи благословляє Бог такі стосунки?

Запитайте юнака: якому одягові він віддає перевагу – новому чи вже носеному? Найімовірніше, він віддасть перевагу новому одягу. Поставте інше запитання: яку наречену він обере – цнотливу чи вже «досвідчену» в інтимних стосунках?

Не так давно в селах був такий звичай: дьогтем мастили ворота будинку, де жила незаміжня дівчина, яка втратила невинність. Це була ганьба не лише для неї, а й для всієї її сім'ї. На жаль, сучасне суспільство дотримується зовсім інших поглядів. Сьогодні ми живемо в часи сексуальної розпусти. Багато молоді починає жити статевим життям, ще навчаючись у школі. Сьогодні поширене спільне проживання двох людей, котрі не перебувають у шлюбі. Усе це Бог вважає гріхом.

Святе Письмо зрозуміло й безперечно висловлюється із цього приводу:

«Шлюб у всіх хай буде у великій пошані, й ложе незаплямоване; а розпусників і перелюбників судитиме Бог» (Євр. 13:4).

Господь благословляє сексуальні стосунки, засновані на любові та взаємній повазі, але лише в шлюбі між подружжям. У наведеному вище біблійному тексті вказані два види сексуальних гріхів: перелюб, тобто подружня невірність, і розпуста – інтимні стосунки людей, котрі не перебувають у шлюбі. Людина, котра щиро вірить у Бога, прагнучи виконувати волю Божу, а не діяти, керуючись власною хтивістю та звичаями цього світу.

Часто виникає запитання: «Невже співмешкання двох людей не є сім'єю? Чи може щось змінити штамп у паспорті?» Євангеліє розповідає, як одного разу Ісус Христос, втомившись від тривалого шляху, сів відпочити біля криниці. Там Він розмовляв із жінкою-самарянкою. Знаючи її життя, Господь промовив такі слова: «Добре ти сказала, що не маєш чоловіка, бо п'ятьох чоловіків ти мала, і той якого нині маєш, не є твоїм чоловіком. Це ти правду сказала» (Івана 4:17, 18). Христос сказав, що той, з ким вона жила, їй не чоловік.

В усі часи й у усіх цивілізованих народів був звичай створення сім'ї. Усі розуміли, що до звершення шлюбного обряду юнак з дівчиною не є чоловіком і дружиною. І це визнавали всі: і світське товариство, і духовне. Спільне проживання до шлюбної церемонії вважалося гріхом.

А як поводитися тим людям, котрі вже живуть разом або жили з кимось раніше, хто має сексуальні зв'язки поза шлюбом?

Ми маємо пам'ятати, що Бог навіть найгіршу ситуацію може виправити. Саме для цього Ісус Христос прийшов у наш світ, щоб померти за тих, хто грішний і недостойний вічного життя.

Своєю смертю Христос дарував право кожному грішникові, котрий кається, у майбутньому ввійти до Царства Небесного.

І якщо ми усвідомлюємо, що живемо неправильно, нам потрібно покаятися, залишити гріх, привести своє життя у відповідність до Божих Заповідей і бути морально чистими перед Господом.

Євгеній Анісімов

ПРИНЦИПИ БІБЛІЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Біблія – універсальна книга. Вона розповідає про моральні й етичні норми, якими повинна керуватися людина, і про те, як зберегти своє здоров'я. Ці приписи містяться в Торі. Деякі з них сьогодні здаються нам неприйнятними. Однак, повірте, їхній зміст досить глибокий. У Повторенні Закону 23:13, 14 написано: «А місце на потребу буде тобі поза табором, щоб виходити тобі туди назовні. А лопатка буде в тебе на поясі твоїм; і станеться, коли ти сидітимеш назовні, то будеш копати нею, і знову закриєш свою нечистість».

Ця постанова здається примітивною, але не будемо поспішати з висновками. Закон про гігієну написали, коли в будинках не було ні туалету, ні крану з водою.

Достатньо згадати той історичний період, коли в Європі лютувала чума. У її поширенні звинуватили євреїв, які жили в окремих гетто, і цієї хвороби в них не було. Згодом з'ясувалося, що чума не торкнулася цих людей тому, що вони завжди дотримувалися правил особистої гігієни. Цей випадок показав, що Божі постанови завжди актуальні, просто їх варто розглядати в сучасних умовах життя.

У книзі Вихід 15:26 написано: «І сказав Він: "Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слушне в очах Його, і будеш слухатися заповідей Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе, бо Я – Господь, Лікар твій!"»

Бог не тільки бажає спасти нас і подарувати вічність. Він також наш Лікар. Котрий говорить: «Я даю вам закони, виконуйте їх – і будьте здорові». Багато

правил сучасної гігієни також узяті з П'ятикнижжя Мойсеевого.

Сьогодні археологи, досліджуючи єгипетські мумії, з'ясували, що у стародавніх людей були ті ж захворювання, що й у наш час, наприклад, гіпертонія, виразка шлунка, онкологічні захворювання.

Ця проблема завжди була властива народу, який не знає Бога. Але великий Господь зі сторінок Святого Письма звертається до нас: «Коли дійсно... будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе».

А що з цього приводу говорить Новий Завіт?

Апостол Павло написав: «Хіба ви не знаєте, що ваші тіла – то храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі? Бо ви викуплені за ціну. Отож прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, що належать Богові» (1 Кор. 6:19, 20).

Наше тіло – храм Святого Духа, тому «якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог, адже Божий храм святий, а ним є ви» (1 Кор. 3:17).

Бог створив нас на Свій образ. Він дав нам життя, і ми не маємо права його скорочувати. Однак чи завжди потрібна зброя або мотузка для того, щоб розквитатися із життям?

Якщо ви курите, існує ризик виникнення таких хвороб, як емфізема або рак легенів. Адже Слово Боже застерігає: «Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог». Сказано чітко й конкретно: якщо наші дії спрямовані на послаблення власного здоров'я, а значить, і на скорочення життя, у результаті

Бог знищить нас. Убивши себе, ми втрачаємо головне – вічне життя.

Усі, хто вживає алкогольні напої, також повинні знати: «Вино – то насмішник, напій п'яний – галасун, і кожен, хто блудить у ньому, немудрий» (Прип. 20:1). Мудрий Соломон у книзі Приповістей радить нам навіть не дивитися на вино, «як воно рум'яніє, як виблискує в келиху й рівенько лється, – кінець його буде кусати, як гад, і вжалить, немов та гадюка, – пантруватимуть очі твої на чужі жінки, і серце твоє говоритиме дурощі...» (23:31-33).

«Хіба ви не знаєте, що несправедні не успадкують Божого Царства? Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні блудники, ні мужоложники, ні злодії, ні користолобці, ні п'яниці, ні наклепники, ні розбійники Божого Царства не успадкують» (1 Кор. 6:9, 10).

Олександр Болотніков

ТОП-6 НАЙКОРИСНІШИХ ПРОДУКТІВ ДЛЯ ЗОРУ

Ці продукти допомагають у профілактиці катаракти й боротьбі з віковою макулярною дегенерацією

сітківки – хронічним захворюванням, що характеризується ураженням центральної зони очного дна (макули).

1. Листові овочі й зерновий хліб. Лютеїн і зеаксантин – це антиоксиданти рослинного походження. Вчені виявили ці елементи також у сітківці людського ока. Вони беруть участь у роботі зорового аналізатора, допомагають у профілактиці катаракти й знижують ризик розвитку макулярної дегенерації сітківки.

Ці антиоксиданти містяться в усіх овочах і фруктах темно-зеленого кольору. Найбільше лютеїну й зеаксантину міститься в листових овочах: усіх видах капусти, шпинаті, темно-зеленому листі салату, а також у зерновому хлібі та яйцях.

2. Горіхи. Омега-3 – поліненасичені жирні кислоти – потрібні не лише для всього нашого організму, але й для нормальної роботи очей. Найкращі джерела Омега-3 – горіхи та рослинні олії.

3. Солодкий перець і цитрусові. Вітамін С – водорозчинний вітамін – знижує ризик розвитку катаракти, а також відіграє важливу роль у

профілактиці вікової макулярної дегенерації. Міститься в усіх цитрусових, петрушці, шпинаті й солодкому перці.

4. Картопля й рослинна олія. Вітамін Е – один з найпотужніших антиоксидантів. Найкращі джерела вітаміну Е – горіхи, листя салату, крупи, картопля, а також рослинні олії (кукурудзяна, лляна тощо).

5. Насіння. Мідь – важлива мінеральна речовина, яка діє як антиоксидант, допомагає в боротьбі проти вільних радикалів. Міститься в горіхах, насінні соняшника та бобових культурах.

6. Мед. Цинк підтримує здоров'я імунної системи, сприяє кращому протіканню процесів загоєння, а також нормальній роботі органів чуття: зорового аналізатора, нюху та смаку. Цей мікроелемент міститься в яблуках, інжирі, зелених овочах, натуральній мінеральній воді. Щоб його рівень не знижувався, бажано щодня вживати трохи натурального бджолиного меду. Ще цинк міститься в чорній смородині, малині, молоці, селері, помідорах, буряці, редьці.

ОДНА ГОДИНА ПРОГУЛЯНКИ

ОДНА ГОДИНА ПРОГУЛЯНКИ ДОДАЄ ЧОТИРИ РОКИ ЖИТТЯ

Про це заявили фахівці з Гарвардської медичної школи в Бостоні. Ім'я Лі, один з лікарів, повідомив, що навіть відносно невеликі періоди фізичної активності, як-от: 75-хвилинна прогулянка швидким кроком один раз на тиждень – пов'язані зі збільшенням тривалості життя. Корисний вплив на організм був зафіксований навіть у тих, хто мав зайву масу тіла чи ожиріння. Учені проаналізували дані про розпорядок дня, тривалість життя і стан здоров'я 650 тисяч американців віком за 40 років у період останнього десятиліття.

Умовно всіх розділили на кілька груп за такими критеріями: індекс маси тіла, вік і частота виконання фізичних вправ. Після цього вчені порівняли, наскільки відрізняється середня тривалість життя учасників кожної групи, і спробували зрозуміти, як сильно впливають прогулянки та вправи на довголіття людини. Тож люди, які займалися фізкультурою регулярно, помирили значно рідше, ніж інші учасники дослідження.

Розрахунки вчених демонструють, що американці, котрі дотримувалися норми фізичної активності – 2,5 години на тиждень, у середньому жили на 3,4 роки довше.

Найбільшими довгожителами виявилися люди, які в кілька разів «перевиконували» норму активності – 7,5 годин прогулянок швидким кроком або легкі фізичні вправи приносили їм «додаткові» 4,5 роки життя.

СИДЯЧИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ПРОВOKУЄ ХВОРОБИ

Сидячий спосіб життя підвищує ризик розвитку цілої низки недуг, зокрема появи каменів у нирках.

Аналіз медичних даних близько 84 200 осіб показав: активні люди на 31 % рідше мали камені в нирках. Було підраховано, що для захисту від недуги достатньо однієї години на тиждень помірного бігу, трьох годин неквапливої ходьби або чотирьох годин праці на городі чи в саду.

Якщо людина багато сидить, порушується робота лімфатичної та венозної систем, сповільнюються кровотік і розвивається гіподинамія. Це викликає голод у м'язах і нагромадження токсинів у тканинах. Зовні це може виявлятися як постійна або хронічна втома.

**ШКОЛА
БІБЛІЇ**
ГОЛОВНА ОСВІТА ЖИТТЯ

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

**УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ
ТА МОЛОДІ**

- «Формула життя» (рос.)

**УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ
СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН**

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20 (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

**РАДІО
ГОЛОС
НАДІЇ**

*Радіо «Голос надії» —
це промінь надії
у кожен дім та
в кожне серце.*

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті **24/7**
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки для Android та iOS
- ▶ Через TuneIn, SmartTV
- ▶ В офлайн-режимі через подкасти
- ▶ На УР-1
СБ 17:30 / НД 07:55
- ▶ УР-2
ПН 18:55 / ВТ 18:45

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**
РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

Hope.UA
телеканал Надія

16 КВІТНЯ
17:30

«Господи, силою Твоею»

ПАСХАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ

Більше трьох годин надихаючого співу та небесної музики

*"Я буду всім серцем своїм вихвалити Тебе,
Господи, Боже Ти мій, і славити буду повіки ім'я Твоє,
велика – бо милість Твоя надо мною,
і вирвав Ти душу мою від шеолу глибокого!"*

Псалом 86:12,13

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

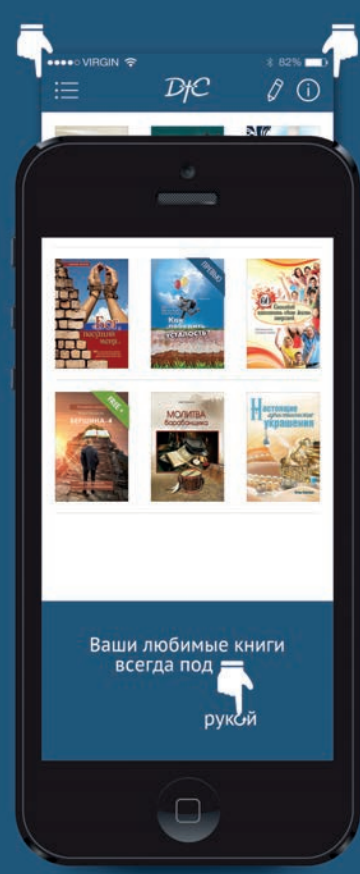
SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

В КАБ.МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

Тепер ми в App Store

Приложение: «LifeSource»

Ваши любимые книги
всегда под
рукой